

med 50 pCt. Det er nu for det første efter min Mening ikke strengt paakrævet, men jeg tror ogsaa, det vil tjene til at vække Utilfredshed og Misundelse. Naturligvis fremkommer disse usædvanlige Forhold ved, at man, som jeg sagde før, har sammenstillet enkelte Provinsbyer med København. Jeg tror nu, som sagt, vi skal holde Provinsbyerne for sig og København for sig, og det kan vi sikkert ogsaa opnaa Enighed med den højtærede Minister om.

Til § 5 stilles der Forslag om Forhøjelse for 3 Kategorier af Aldersrentenydere: 70-aarige med 10 pCt., 75-aarige med 15 og 80-aarige med 20 pCt. Jeg finder ikke tilstrækkelig Begrundelse herfor, og jeg vil ogsaa her tillade mig at henvise til vor Pensionsordning. Pensionen er den samme, enten Personen er 70 eller 90 Aar, og hvad der er rigtigt det ene Sted, maa vel ogsaa være det andet. Enten er Pensionslovgivningen mindre heldig, uforsvarlig, eller ogsaa er det Forslag, Ministeren har stillet, mindre vel overvejet. Jeg tror ikke, det vil være heldigt, ogsaa under Hensyn til Konsekvenserne, at komme ind herpaa. Jeg mener, at det Princip, der er indført i Aldersrenteloven, er godt, og det synes jeg ikke, vi bør rokke ved. Det vil være farligt, og det kan i mange Tilfælde drage Konsekvenser efter sig, hvis man kommer ind paa denne Stigning efter Alderen.

Endelig stilles der Forslag om permanent at give Tilskud til Brændselshjælp. Det mener jeg vil være uheldigt. Brændselspriserne er, som alle ved, vidt forskellige fra det ene Aar til det andet. I Aar koster Kul f. Eks. ikke stort mere end det halve af, hvad de kostede i Fjor. Og dette at faa Brændselshjælp er langt fra lige værdifuldt eller paakrævet for alle, der faar Aldersrente. Der er f. Eks. mange, der bor paa Landet, som ikke har vanskeligt ved at skaffe sig Brændsel. Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, mente jo, at det var strengt nødvendigt, og mente, at der var forskellige karrige Kommuner, som ikke en Gang vilde være med til at benytte Loven om Brændselshjælp. Det forstaaer jeg udmærket godt, for der er en meget stor Forskel paa Købstadkommuner og paa Landkommuner. Mange Landkommuner er saaledes beliggende, at Brændselsudgiften i Virkeligheden ikke betyder saa forfærdelig meget; og at de paagældende Kommuner saa ikke har fundet det paakrævet at benytte Loven om Brændselshjælp og derved undgaaet de Udgifter, der følger med den, synes jeg er ganske lige til. Vi har jo været

enige om at hævde Selvstyreprincippet, saa jeg synes ikke, vi skulde kritisere disse Kommuner, som ikke har ment det paakrævet at benytte Brændselsloven. I Betragtning af den billige Pris, vi har paa Brændsel i Aar, synes jeg ikke, det er paakrævet at indføre som permanent Bestemmelse, at der altid skal gives Brændselshjælp. Det kan jo meget vel, saaledes som det er sket før, og saaledes som det sker i Aar, gøres ved, at der vedtages en særlig Lov om Brændselshjælp. Det er jo gaaet de sidste Aar og gaar vel ogsaa i Aar, og der kan vel være lange Tider, hvor det fremdeles vil gaa saaledes.

Den højtærede Minister oplyste i sin Fremsættelsestale, at det vilde koste 3 Mill. Kr. at gennemføre Lovforslaget. Nu tvistes der jo noget om, hvorvidt dette er rigtigt, men jeg tør selvfølgelig ikke bestride og vil ikke bestride, at dette Tal er rigtigt, idet den højtærede Minister har udtalt, at det er opgjort til dette Beløb, og der er jo ingen Grund for Ministeren til at benytte andre Tal end de rigtige. Men der er en Ting, som jeg syntes manglede i Ministerens Oplysninger, og det var den: Hvor skal disse Penge komme fra? Heller ikke efter min Mening vil det være muligt aldeles nøjagtigt at sige, hvad det vil koste. Til Eksempel ved man jo ikke noget om, hvis Lovforslaget bliver gennemført, saaledes som det nu er, hvor mange 60-aarige der vil komme til, og der er flere Usikkerhedsmomenter, som ikke nøje kan udregnes. Erfaringen viser og vil altid vise, at man gør bedst i at regne med et noget større Beløb end det, der er opgivet statistisk. Men Spørgsmaalet er, som jeg sagde før: Hvor skal vi faa Pengene fra? De sociale Udgifter er saa store, at jeg ikke synes, det vil være forsvarligt at gaa højere, og særlig kan dette siges om det foreliggende Forhold, for det kan ikke nægtes, at Priserne daler, og at Kronens Købeevne stiger stærkt, og der er dog Grund til at tro — vi har ialt Fald Lov til at haabe det —, at Kronen i en overskuelig Fremtid gaar i Pari, og hvis dette sker, vil Priserne af sig selv gaa yderligere ned. De fleste regner sikkert med — og ikke uden Grund —, at Skatterne vil gaa ned, og det vil der ogsaa være godt Grundlag for, eftersom Udgifterne i alt Fald automatisk vil gaa ned. Men ganske vist, det kan naturligvis ikke ske ved, at der stadig væk forelægges Forslag, der betyder større Udgifter. Mange Kommuner har en meget høj Skatteprocent; der er Kommuner, der har en Skatteprocent paa endogsaa op til 15 pCt., og med 40 pCt.s Tillæg